

ŽELJE, NAČRTI, UPI NAŠIH OBČANOV NA PREHODU IZ STAREGA LETA V NOVO

»Dedek Mraz mi bo prinesel...«

Takole navadno začnejo naštevati svoje želje naši najmlajši, ko jih povprašam, kaj si želijo ob novem letu. Novo leto — to je zanje predvsem tisto vznemirljivo srečanje z dedkom Mrazom, pa najsi jih obišče doma ali pa v vrtcu.

Za nas pa je novoletni čas predvsem čas, ko si vsako leto znova obljubimo, da bomo v prihajajočem letu uresničili vse tiste načrte, ki jih do sedaj nismo, iz kdove katerega vzroka pač. Kujemo nove in nove načrte, premišljujemo, kako bi jih kar najbolje uresničili in skušamo v spominu ohraniti le tiste prijetne, vesele in uspešne trenutke tega leta, vse manj prijetne pa želimo odriniti v preteklost, češ »zgodilo se je pač, kar je, je...«

Poglejmo, kaj vse si naši občani želijo v letu 1980, čeprav je še nekaj dni do konca tega leta. Njihovi odgovori so si med seboj dokaj različni in zanimivi hkrati.

Aleš Pevec, študent-bruc na Pedagoški akademiji:

»Predvsem upam, da se bo v novem letu kaj izboljšal položaj v svetu. Vsi ti politični spori naj se ne bi še zaostri, kar pa je skoraj preveč optimistično pričakovati! Moje či-

nekaj časa, le k vožnji se nikakor ne morem pripraviti. V letu 1980 bi torej rada postala »čisto prava« voznica. Kar pa

se tiče moje zaposlitve, upam, da se bo v novem letu nekoliko uredilo planiranje prostih dni. Potrebna bi bila večja sistematičnost! Ne veste, kakšna naglica je zdaj v teh dneh pred koncem leta: treba je porabiti preostanek prostih dni, pa še in še! No, to me kar precej moti in upam, da bo z novim letom kaj boljše.«

Virginija Novak, študentka 4. letnika medicine:

»Moje želje in načrti zadevajo predvsem študij. Uspešno bi rada končala letnik in bi

morda lahko šla na prakso v tujino, kar je moja velika želja. Na splošno bi mi pa bilo zelo všeč, če bi ljudje, ki imajo kaj besede pri urejanju prometa, prešli z besed k dejanjem in bi center mesta v realnih možnostih zaprli za promet. Veliko se je namreč že govorilo, naj bi center postal »zatočišče« pešcev in naj bi nekaj ulic povsem zaprli za avto-

mobilski promet, toda od teh načrtov je do sedaj bore malo uresničenega!«

Pavla Koritnik, prodajalka na cvetlični tržnici:

»Predvsem si mi, prodajalci, želimo, da bi nam izboljšali pogoje za naše delo. Zdaj stojimo tu iz dneva v dan v mrazu, vročini, na vetru... Tudi naše cvetje je izpostavljeno vsem vremenskim spremembam in je seveda normalno, da se zato hitreje kvari. Vse to bi se občutno izboljšalo, če bi

nam postavili tu v bližini nek pokrit prostor, namenjen prodaji cvetja. So seveda še druge težave, ki pa jih zdaj ne bi naštevala. To, vidite, si želimo; upamo samo, da se bo v letu 1980 kaj premaknilo na bolje.«

Vasko Vidović:

»Zdravje!« »Samo zdravje?« »Ostalim pa obilo uspeha!«

Marija Krapec, uslužbenka v kavarni Stari Vodnik:

»Želim, da se cene ne bi tako vrtoglavo dvigale, da bi po-

kojnine kmalu povišali, pa da bi bili ljudje zdravi in zadovoljni. Potrebna bi bila boljša preskrba s pralnim praškom — upajmo, da nam ne bo treba zaradi tega pomanjkanja hoditi okrog v umazanih oblačilih! Za kavo mi je pa vseeno...«

Zdenka Špoher, uslužbenka v isti kavarni:

»Kaj si želim v novem letu? Predvsem zdravje, pa da bi z

možem lahko čimprej začela graditi hišo. Rada bi ustvarila družino!«

Kako zelo različni so odgovori treh otrok iz VVO Poljane od teh, ki smo jih prej navedli!

Tamara je povedala tole:

»Dedek Mraz mi bo prinesel zdravniško torbo, v njej pa bo: zobozdravnik, pa ta

pravi zdravnik, pa še punčka, ki se joka in smeje.«

Dejan: »Pisal bom dedku Mrazu, naj mi prinese zvezek in šolsko torbo. Drugo leto bi rad hodil v šolo.«

In še odgovor Petruše: »Rada bi dobila punčko z dudko, ki se joka... tisto, ki je na baterije!«

In za konec še odgovor Tofa; kratek, duhovit in učinkovit, kot vedno: »Kaj si želim v novem letu? Vse tisto, kar si želi vsak poprečen Jugoslovan — se pravi mal, delat', pa velik, zaslužiti!«

-dv-

sto osebne želje pa so, da bi šlo v mesecu januarju, ko so izpiti, vse v redu. No, take želje imajo najbrž vsi študenti, »zeleni« bruci pa še prav posebno... Kar pa se tiče materialnih, predvsem finančnih sredstev: nekateri, kot vemo, dobesedno hlastajo za denarjem, meni pa se ta plat življenja ne zdi bistvenega pomena. Zadovoljstva in sreče namreč ne iščem v denarju, pa ju tudi v letu 1980 ne bom. Moj cilj je zdaj prvenstveno študij, zato so tudi moje želje v zvezi z njim, poleg ostalega, seveda!«

Tatjana Prezelj:

»Želim si, da bi končno zbrala toliko poguma (ne denarja!) in si kupila avto. Vozniški izpit namreč že imam

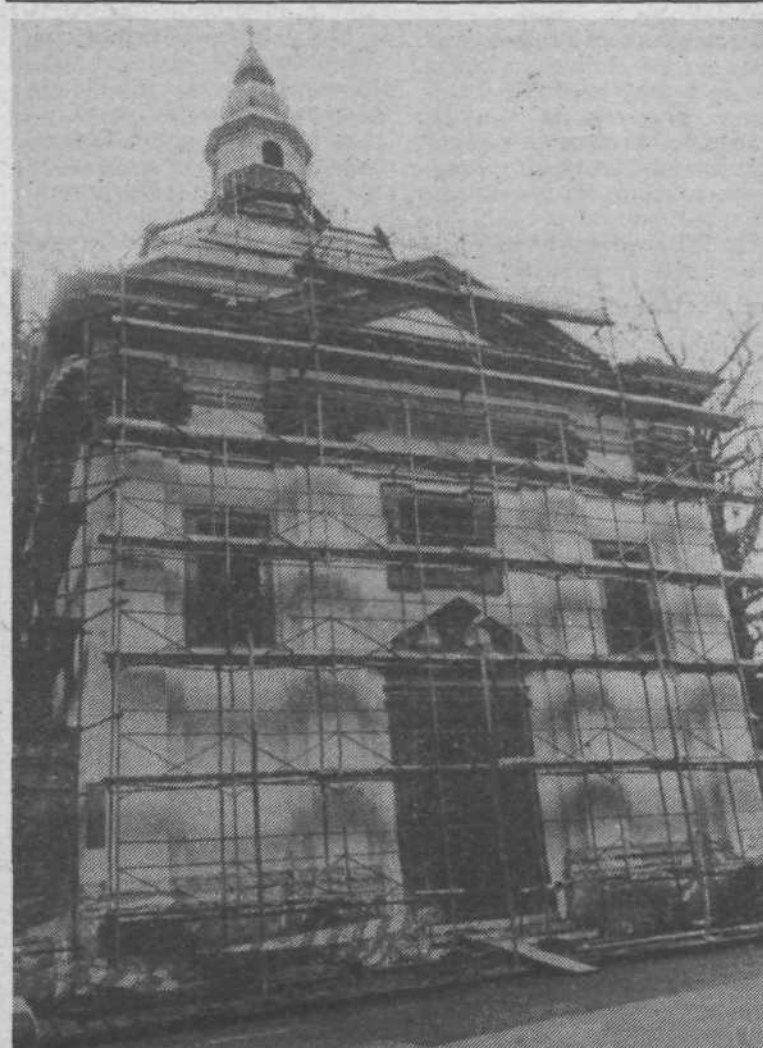
Mi smo vojaki korenjaki

Čestitam ti za tvoj velik in lep praznik! Če si ostal sam na straži v tihi noči, se nikar ne boj, saj imaš puško v roki, vsak se te bo ustrašil in dvignil roke. Rad bi te povprašal, kako je v vojašnici. Ali si se že dobro izuril in streljanju? Ali je lepo biti v družbi z drugimi vojaki?

Jaz se imam zelo lepo. Ponoči me ni strah, saj vem, da lahko živim brezskrbno, ker našo domovino varuje nešteto vojakov, ki so izurjeni v vseh mogočih veščinah in orožju. Tudi v šoli smo slišali mnogo o vas vojaki in o dnevu JLA. Ali je vaša vojašnica že obiskal tovariš Tito? Morda te muči domotožje, a saj varuješ svojo domovino, mater, očeta, brata, sestro in nešteto drugih ljudi. Vem, da bi branil našo domovino, če bi bilo treba, da bi pogumno stopal v boj s puško na rami in branil našo SFRJ.

Želim ti mnogo sreče in zdravja v naši svobodni domovini — srečno novo leto, neznanji vojak!

Robert Kotar, 4. c. r.
OŠ Prule

Stara Ljubljana je po mnenju naših krajanov zelo zanemarjena. K lepšemu videzu bo prav gotovo pripomogla nova fasada na cerkvi v Križankah.

V.K.